

РЕШЕНИЕ

№ 25596

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11590** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от А. Н. Я. с ЕГН [ЕГН] , чрез адв. М. Д. от САК срещу Решение от 06.08.2025 г., постановено по НАХД № 13503/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 107 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-020518/13.09.2023 г. на началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 3 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от дванадесет месеца, на основание чл. 175а, ал. 1, предл. трето ЗДвП, за нарушение на чл. 104б, т. 2 от с.з.

В жалбата се твърди, че първоинстанционното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон. Оспорва се наличието на субективната страна на твърдяното нарушение. Поддържа се, че пътната настилка в процесния участък е такава, която е възможно да настъпи приплъзване на гумите при по-рязко подаване на газ. Оспорват се фактическите изводи на съда, като се поддържа, че неправилно са оценени свидетелските показания.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата . Касатора ,дава обяснения за действията на полицейските органи при извършване на проверката и за самото дейния . Излагат съображения по същество. Претендират се разности.

Ответникът – началник сектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, в съдебно заседание не се явява и не е представляван. Постъпило е становище по същество, с което се оспорва жалбата, претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави бланкетно възражение

за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата. След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шести касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна съставът на районния съд е установил, че на 21.08.2023г. около 02.50 часа в [населено място] касаторът управлявал л.а. А. С4 с ДК [рег.номер на МПС] . Пасажер в автомобила бил А. Я.. По същото време полицейските служители Р. П. и В. В., изпълнявали служебните си задължения, като се намирали в служебен полицейски автомобил. Полицейските служители възприели как водачът на лекия автомобил, установен впоследствие като касатора, на кръстовището, образувано от площад „А. Б.“ с площад „К. А. I“, с посока на движение от [улица]към пл. „К. А. I“ извършва действия с органите на управление на автомобила, с които извежда управляваното от него МПС от контрол. Полицейските служители възприели, че водачът форсира двигателя на автомобила и изменя посоката вляво и вдясно в кръстовището, при което автомобилът поднася. Пътната настилка била суха. Полицейските служители подали звуков и светлинен сигнал за спиране и водачът бил спрял за проверка на кръстовището на пл. „К. А. I“ и [улица].

За констатираното нарушение бил съставен АУАН № 900127/21.08.2023г., в което нарушението е квалифицирано като такова по чл. 104б, т. 2 ЗДвП.

Въз основа на този акт е издадено атакуваното НП № 23-4332-020518/13.09.2023 г.

Съдът е анализирал свидетелските показания и ги е определил като ясни, конкретни и непротиворечиви. Прието е, че не са налице доказателства, които да разколебават възприетите от свидетелите показания, досежно съставомерните признаци на нарушението. Съдът е приел, че описаните в акта и НП факти са безспорно доказани, като е налице и субективната страна на деянието, извършено при пряк умисъл. Установено е от съда, че касаторът съзнателно е използвал път, отворен за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с предназначението му. Изложени са съображения за законосъобразност на наложената санкция.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Следва да се отбележи , че касационната инстанция не е съдебна инстанция , която непосредствено събира , проверява и анализира доказателства,поради което не може да установява нови фактически положения , различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства ,приети за установени от въззивната инстанция. Дължима е обаче преценка дали при установяването на фактите от решаващия състав на районния съд не са допуснати нарушения, които да са довели или които биха могли, ако не бяха допуснати, да доведат до установяването на различни факти и обстоятелства. Такива нарушения не се констатират. Съдът не е кредитирал показанията на свидетеля Я. ,като е приел, че същите изграждат защитна версия, че деянието е извършено непредпазливо. Следва да се прецени и евентуалната заинтересованост на лицето, бидейки приятел на санкционирания водач. Фактът на поднасяне на автомобила не е спорен и се подкрепя и от показанията на този свидетел, различна е единствено субективната интерпретация на този факт. Поради това съдът не е допуснал нарушение на процесуалните правила, като не е кредитирал показанията на свидетеля.

При субсидиарното прилагане на НПК, СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Не е допуснато нарушение на процесуалните правила при неприемането на т.нар. частна експертиза. Необходимостта на дадено доказателство или доказателствено средство е в преценката на решаващия съд, който въз основа на останалите доказателства по делото може да прецени доколко същото е необходимо. При наличието на свидетели, възприели пряко нарушението, не е необходимо допускането на това доказателствено искане, още повече, че то повтаря защитната теза на наказаното лице.

Въззивният съд не е допуснал нарушение при оценката и анализа на доказателствата. В тази връзка полицейските служители пряко са наблюдавали ситуацията, а именно начинът на управляване на автомобила от касатора. Освен това за полицейските служители не са констатирани никакви данни за заинтересованост от изхода на делото. Свидетелски показания са обсъдени подробно, като е мотивирано защо и на кои от тях съдът дава вяра. Не се установяват релевираните в касационната жалба пороци при преценката на доказателствата от страна на въззивния съд.

Съгласно разпоредбата на чл. 104б, т. 2 ЗДвП, на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Според чл. 2, ал. 1 от ЗДвП отворен за обществено ползване е всеки път, условията за използване на който са еднакви за всички участници в движението. Лицата, стопанисващи пътища, които не са отворени за обществено ползване, са длъжни да ги обозначат. Няма спор, че мястото, където е извършено нарушението е част от уличната мрежа на Столична община и не е затворен за обществено ползване с оглед обстоятелството, че не е обозначаван като такъв със знак или табела.

Определената санкция правилно е приложена от административно-наказващия орган съгласно изричната норма на чл. 175а, ал. 1 ЗДвП., предвиждащ за нарушението лишаване от право на виновния водач да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба в размер на 3 000 лева.

Настоящият състав на съда приема, че като е потвърдил наказателното постановление в цялост, СРС е постановил валидно, допустимо и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски от ответника по касация и на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 АПК, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро (130 лв.), определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен Съд С. – град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.08.2025 г., постановено по НАХД № 13503/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 107 състав.

ОСЪЖДА А. Н. Я. с ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 66.47 евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: